ТАЊА КРАГУЈЕВИЋ

ЗВЕЗДА, И ДРУГИ ПРЕДЕЛИ

ЗВЕЗДА

Испуниће ти се жеља.
Кажу. Ако падне звезда.

Нека остане звезда.
У свом гномском гнезду
кружења звездâ.

Потребна је над нама.

Јер овде је овде.
(Где увек биће како већ буде.)
У квадрату непредвидиве
судбине. Од угла до угла.
Како ветар дува.

Уз фијук пустих жеља.
И наслеђа неукротивог
закона срца. Што све
мора учити испочетка

СУПЕРЕГО

Та гипка фигура.
Кћер суперинтелигенције.
Пружа ми руку.

Танку. Попут
прозирне нити траве.

Али мени треба
твоја рука.

Додирнула је камен
Пиринеја. Купала пса
у најбистријем потоку.
Добро га памти.
Јер више не постоји.

Кротила неукротиво.
Женску ћуд. Мушку
офанзивну страст.
У крвотоку свог писања.

Од њеног додира расте
лирасти фикус одаја.
Хлаб. Из пећнице.
Пуне тихог жара.

Толико је већ
ромињајућих
прозора између нас.
А треба ми твоја рука.

Моћнија.
Од суперега
Никог

ИЗБОРИ

Она: ӣласа за ӣарӣију ӣолубова
Ева Липска

Хало. Ја сам. Она.
Само да јавим: Тренутно.
Нисам ту.

Ходам пажљиво
по годишњим добима.
Скупљам мрвице.
А онда их делим.
Јер треба некако
прехранити Време.

Зато ценим тренутке.
Све богатство овог света.

Гласам за партију голубова.
Параду њиховог лета.
Нежност којом нас је
помиловао. У прелазном
свом мандату. Њихов
пернати универзум.
Што кликтајем оглашава.
Колико си важан.

Још увек на старој
адреси. Исте.
Прегладнеле планете.

ИСТРАЖИВАЧ, ЛИТИЦА

Пасоши не важе.
Границе су умрле.

Памтим то. Из предела
безгрешне снежне
суштине. Детињства.
Из којег потичу рањиви
трагови. Растопиве стопе.

Али сада бих хтео да знам.
Поуздано. Место порекла.
Имена сродника.

Жао нам је. Кажу.
На шалтеру екрана.

Дигитална архива нестала је.
У кратком споју недавне
и оне даље епохе. Немамо
конекцију са прошлим веком.

Писана документа су изгорела.
У ратном пламену. Што још
увек је на снази.

Са великом страшћу
остатак су прогутале машине
за ситно. Бешумно сечење
појма трајања.

Можемо вам. Међутим.
Понудити лепе апартмане.
Прилагођене условима
боравка. На литици.
С погледом на бездан.

Свуда наоколо. Можете
из личног хербаријума
мисли. Пресадити делић
пејзажа. Или историје.
По својој вољи.

САМОСТАЛНОСТ

Мој млади рођак
рано се осамосталио.
Отишао. Са слушалицама
у ушима. И са малим ранцем.
Без тегова за вежбање
успомена. Без речи.

Ја нисам самостална.
Непрестано ходам
по граничним пределима.
Где силуете се примичу
једна другој.

Ја и Ти. И они одбегли.
Што кад-тад зачују
пуцкетање ватре.
Завичаја речи.

И траже праг. На коме
их чекам. Да се заједно
сетимо Човека.